

wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. Cena wynosi: półroczna 15 koron, roczna 28 koron, 3-letnia 80 koron.

Nowa REFORMA

Samieja nowa: wa: administracja, Kraków, Jagiellońska 10. Redakcja: Kraków, Jagiellońska 10.

go nie miał tutaj na myśli czynienia ustępstw jakichś na rzecz konserwatystów, ale stanął w obronie interesów narodowych, uważając je za wyższe ponad interes partyjny.

Nareszcie!

Nieoczekiwana już zgoda wieść rozniósł telegram po wszystkich kresach Austrii w ostatnich godzinach starego roku.

Losy jej ważyły się do ostatniej chwili. Środek po południu obiegły pogłoski, że rozwiania rozbiły się zupełnie, że niema nadziei, aby w nowym roku podjęte zostały na nowo — a w ślad za nimi inne, przewiadające może rychłą dymisję obu gabinetów.

mógł to, jak się sam wyraża, groźbą zjednoczenia nonarchii, zdaje się wskazywać na dyktando warunki ugody.

przypuszcza to więc Koerbera, zdaje się wołać, że nie może. — Uderza to jednak półrządowy mówi wyłącznie z myślną austriackiego, milję daleko dla nas w Galicji i terenach rolnictwa. Czyżby niebezpieczne?

przez pewien czas jeżebroć i cierpliwość. Zresztą, zawarcie przez oba rządy jest dopiero połową, kto wie zaś, czy nie mniejszą częścią.

Mowy noworoczne na Węgrzech. (Sprawozd. telef. „N. Reformy“.) Budapeszt, 2 stycznia. Z okazji Nowego Roku pojawiła się wczoraj partya liberalna u prezydenta ministrów

dra Szella, prezydenta stronnictwa liberalnego, barona Podmanickiego i u prezydenta Izby hr. Apponyego, celem złożenia życzeń.

U prezydenta ministrów dra Szella poseł Hodossi wygłosił przemowę, do prezydenta gabinetu i do członków gabinetu. W mowie tej dał poseł Hodossi wyraz silnemu zaufaniu i zgodzie na program Szella, który reprezentuje politykę Deaka.

Prezydent ministrów dr Szell odpowiedział przemową, w której wyraziwszy podziękowanie za wyrażone mu zaufanie, dodał, że jedność przekonań i świadomości politycznej partii udziela poparcia rządowi.

To doprowadziło do skutku ugodę, o której minister nie na tem miejscu, lecz przed zaprzeczeniem całego narodu zda sprawę. W sprawozdaniu tem wykaże prezydent ministrów, że rząd bronił interesów kraju, przyczem także interes drugiego państwa były uwzględnione.

buje rząd silnego poparcia parlamentu, o które prosi. Rząd, widząc za sobą zgodne z sobą stronnictwo, nie lęka się o przyszłość.

W końcu swej mowy Apponyi dał wyraz życzeniom pomyślności dla monarchii i ojczyzny.

Korespondencya „Nowej Reformy“.

Paryz, 30 grudnia. (Sprawa Humbertów. — Sądy i polityka — Kandydatura p. Cambes'a. — Niemile wspomnienie.)

(=) Sprawa Humbertów, którą dotychczas zajmowały się tylko dzienniki, będzie wkrótce przedmiotem rozpraw sądowych, jako „cause célèbre“ pierwszego rzędu.

Otóż obecnie narzuca się pytanie, czy sprawiedliwość wobec Humbertów uczyniła to, co było jej obowiązkiem? Już w r. 1896 jeden z dzienników paryskich wydobyl na światło dzienne wszystkie prawie oszustwa Teresy Humbert, ale prokuratora wówczas przyjęta obowiązywała rewelacja.

W chwili, gdy wreszcie skutkiem żądania jednego z wierzycieli, odbyła się rewizja jej kasy w domu przy ulicy „de la Grande Armée“, policja zachowywała się tak, jakgdyby jej najbardziej na tem zależało, ażeby winni zniknęli bez śladu.

rozmawia tak żywo, że o bożym świecie zapomni. Patrzę i patrzę. — Byłoby podejść bliżej, podłuchać — zawołał Didkowskij. — Wiesz nie chciałem się narażać... teraz pewno potrzeba jej pieniędzy, bo pomyśli nie... bytoby mi wstyd, gdyby się upomniała.

— Jutro cerkiewne święto, ale ty nie zwyczaj na to, przeciwnie twoje zgłoszenie w takim dniu nada wagę twym słowom... a o godzinie dwunastej czekam ciebie tutaj i obmyślę dalszy plan.

— Ja? A to po co? — Pomyśl tylko, co zrobisz sam w obcym miejscu, nikogo znajomego, sam nie dasz sobie rady.

— Ale Nikandrze Aleksiejewicz, ty nie wiesz, jak on mnie traktował lekceważąco! On mnie nie przyjmie, a ja do niego nie pójdę.

